

vi skulde se at indrømme Roedyrkerne nogle Lettelser. Dette have vi gjort, og jeg var ikke klogere forleden end, at det ærede Medlem indrømmede, at vi havde gjort det ogsaa overfor Raffinaderierne. Det var en Fejl af mig. Jeg haaber imidlertid, at det ærede Medlem, naar Sagen kommer til Behandling i et Udvalg, hvad den jo vel vil gøre, alligevel tilsidst vil indrømme, at vi have aabnet Mulighed for Fabrikken i Larsbjørnsstræde for at faa Raasukker for 4,95 Øre, hvilket altsaa var $\frac{1}{4}$ Øre under det, der var sat i Fjor.

Men naar jeg saaledes indrømmer det ærede Medlem, at jeg har taget fejl paa dette Punkt, saa har det ærede Medlem til Gengæld misforstaaet mig ved den Udtalelse, han fremsætter Sp. 4080. Jeg, siger det ærede Medlem, har aldrig udtalt noget om, at Roedyrkerne ere blevne gunstigere stillede end Fabrikkerne. Det ærede Medlem synes altsaa at lægge mig i Munden, at jeg skulde have sagt noget saadant om ham. Aldrig i Verden. Det har jeg aldrig sagt. Tværtimod, første Gang jeg havde Ordet om denne Sag i Aar, udtalte jeg, at vi i Aar netop ere naaede til at sætte dem nogenlunde paa lige Fod. For ikke at nævne det specifikke Tal 37 pCt., der teoretisk er rigtigt nok, nævnte jeg 30—40 pCt., men jeg har aldrig udtalt noget om, at man skulde stile efter at stille Roedyrkerne gunstigere end Fabrikkerne.

Imidlertid er Spørgsmaalet om Raffinaderiet i Larsbjørnsstræde overfor hele det store Sukkerspørgsmaal af mindre Betydning. Overfor Spørgsmaalet om Fabrikkerne paa den ene Side og Roedyrkerne paa den anden Side og med Hensyn til de Virkninger, som det foreliggende Forslag i Sammenligning med Forslaget fra i Fjor vil have paa Roedyrkerne, kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret, naar han vil slippe fra det med en Udtalelse om, at jeg har misforstaaet ham. Nej, med Hensyn til Sukkerroedyrkerne har jeg forstaaet det ærede Medlem fuldstændig rigtigt. Jeg tillod mig at sige, at det ærede Medlem havde forandret sin Mening fra første Gang, vi i Aar begyndte Drøftelsen af Sukkerspørgsmaalet, og det ærede Medlem har virkelig i høj Grad forandret Standpunkt. Det ærede Medlem begynder

at tale om dette Spørgsmaal paa Spalte 4011, hvor det ærede Medlem siger, at det vilde være meget ønskeligt, hvis vi ad den Vej kunde opnaa at støtte Roedyrkerne noget paa Fabrikernes Bekostning. Men saa siger det ærede Medlem — hvad jeg allerede citerede forleden Dag —: „Jeg tror, det er en uløselig Opgave“. Dette siger det ærede Medlem paa Spalte 4011. Spalte 4023 er det ærede Medlem kommen lidt nærmere henimod det Standpunkt, jeg har. Han siger der, at hvis det er muligt at gavne Dyrkerne, saa er det dog vist kun til Gavn for Andelsfabrikken paa Falster, og det er, siger det ærede Medlem, kun en ganske enkelt, der er Hovedparthaver deri, nemlig et af de ærede Medlemmer oppe i Landstinget. Det er, som om det kun er en enkelt Mand, der var interesseret i denne Fabrik. Men jeg har allerede forleden Dag og atter i Dag overfor det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) vist, at det ikke er en enkelt Mand, der er Tale om, men alle de Roedyrkeres Arealer, der staa fri af Kontraktforholdet overfor De danske Sukkerfabrikker. Jeg gjorde allerede forleden Dag opmærksom paa, at der ved Andelsfabrikken i Nykøbing paa Falster, som det ærede Medlem hentydede til, findes ikke en enkelt Roedyrker, men der findes 866 Andelshavere, og det er saaledes, at der findes et Par Tusinde Roedyrkere i det hele, som staa helt udenfor Kontraktforholdet med De danske Sukkerfabrikker. Altsaa, det ærede Medlem kan ikke skubbe det frem for sig, at det væsentlig kun er Andelsfabrikken og her atter kun en enkelt Mand, der er Tale om, thi der er som sagt i alt 866 Andelshavere, og efter hvad det samme ærede Medlem af det andet Ting har oplyst mig om, udgør hans Areal kun ca. en Fjortendedel af det til denne Fabrik hørende Areal, og saa have vi endda de tusinde andre Roedyrkere.

Naa, men det ærede Medlem er altsaa Spalte 4023 kommen saa vidt, at han siger, at hvis det var muligt, saa var der vistnok kun Tale om den ene Fabrik. Gaar man saa et Stykke længere frem — det er for Resten kun nogle faa Linier —, saa siger det ærede Medlem: Jeg kan godt se, at denne Sukkerfabrik og dens Andelshavere stilles noget gunstigere ved